

for på hvilken måde den danske protokol afviger fra de engelske særbestemmelser».

Svar:

Protokollerne om visse bestemmelser vedrørende Danmark og om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland fastlægger hovedsageligt omfanget af de bestemmelser i Traktaten, der ikke vil gælde for de pågældende lande, såfremt disse ikke deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union. Omfanget af undtagelserne skal ses i lyset af de traditionelle forskelle mellem Storbritannien og Danmark i arbejdsdelingen mellem centralbanken og de politiske myndigheder, samt i hvor stort omfang landene har ønsket at respektere EF-rettens enheds karakter uanset deres mulige undladelse af at deltage i tredje fase.

Protokollen om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland omfatter i givet fald en undtagelse fra en række artikler, der ikke er omfattet i protokollen om visse bestemmelser vedrørende Danmark: 3 A, stk. 2, 104 C, stk. 1, 105, stk. 4, 107, 108, 109 A, stk. 1, ESCB- og ECB-statutten, artikel 4, 7, 14,1, 14,2, 14,4, 26,1, 26,3, 26,4. Art. 109 E, stk. 4, vil – modsat Danmark – fortsat finde anvendelse på Storbritannien. Derimod undtages landet ikke – som Danmark – fra ESCB- og ECB-statutten artikel 17. End-

videre nævnes i den britiske protokols punkt 4, at Storbritannien bevarer alle sine beføjelser med hensyn til monetær politik i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, hvis landet ikke går over til tredje fase. Endelig præciseres i punkt 9, at Storbritannien kan opretholde sin »Ways and Means«-facilitet i Bank of England såfremt og så længe landet ikke går over til tredje fase.

Spørgsmål nr. 121:

»Er ministeren enig i, at professor Anders Ølgaards udtalelse i Politikens kronik den 17. marts 1992, hvorefter det forhold, at Ministerrådet i tilfælde af utilfredshed med et medlemslands budgetmæssige udvikling »kan pålægge landet en bod af passende størrelse«, er »helt absurd«?».

Svar:

I kapitel V i Økonomisk og Monetær Union II, januar 1991 fra Økonomiministeriet diskuteres betydningen af den offentlige budgetsaldo i ØMU, specielt punkt 11, side 44, der vedlægges i kopi. Det fremgår heraf, at meget store budgetunderskud i enkelte medlemslande kan have negative effekter for de øvrige medlemslande. Det er derfor hensigtsmæssigt med en fællesskabsprocedure til imødegåelse af sådanne underskud.